

JUDr. Daniel Patěk
Katedra obchodního práva
PF UK

Oponentní posudek k diplomové práci pana Viktora Hunala
na téma „Dobrovolné ručení jako způsob zajištění obchodního závazku“
(vedoucí diplomové práce: Doc. JUDr. Stanislav Plíva, CSc.)

1. Formální úroveň práce

Autor věnuje samotnému zpracování tématu 65 stran textu, což naplňuje požadavky kladené na diplomovou práci. Stejně tak nelze mít zásadní výtky k jazykové a gramatické úrovni textu. V textu diplomové práce by však bylo vhodnější uvádět plný název jednotlivých společností a neomezovat se jen na uvádění zkratk (s.r.o. a a.s.) - viz str. 30 a 32.

2. Obsahová úroveň práce

Úvod práce je věnován základnímu vymezení obchodních závazkových vztahů a jejich možnému zajištění obecně. Následuje rozbor obecného pojetí ručení (především výklad principů akcesority a subsidiarity) a historický exkurz (zde bych autorovi vytkl umístění zániku říše římské do 4.století n.l. na str.16).

V části věnované vzniku ručení se autor na str. 21 zabývá zásadní otázkou, jež je předmětem sporu v rámci právní teorie, tj. pojetí vzniku ručení podle obchodního zákoníku jakožto jednostranného právního úkonu či dvoustranného právního vztahu. Autor se přiklání k pojetí vzniku ručení na základě jednostranného právního úkonu, což determinuje i další autorovu argumentaci v dalších otázkách. Ve svém díle se přiklání k zastáncům „komplexnosti“ některých úprav v obchodním zákoníku Respektuji tento názor autora (a další závěry z něj vyplývající), přesto musím souhlasit s prof. Pelikánovou v jejím odsudku tohoto pojetí (srov. § 1 odst.2 obch.zák.). Avšak je třeba ocenit autorův přístup, kdy u sporných otázek uvádí jednotlivé názory právní teorie, zaujímá vlastní stanovisko a řídí se jím i v dalších částech textu.

Ve svém exkurzu do zákonného ručení uvádí autor na str. 28 při porovnání ručení společníků v osobních a kapitálových společnostech, že společník v.o.s. a komplementář ručí za závazky společnosti celým svým majetkem, zatímco společník s.r.o. a komanditista pouze do výše svého vkladu zapsaného v obchodním rejstříku. Z dikce tak implicitně vyplývá (nesprávně), že druhá skupina společníků neručí celým svým majetkem (rozdíl je v rozsahu závazků společnosti, které mohou být z celého majetku společníka uspokojeny). Ručení společníka s.r.o. je navíc v současné době obecně širší než uvádí autor.

V části zaměřené na vztahy mezi zúčastněnými subjekty věnuje autor svou pozornost především speciální úpravě obsažené ve společenstevním právu (ust. § 196a obch.zák.), jež výrazně zasahuje i do práva smluvního. Protože se jedná především o problematiku vzniku ručení, je otázkou, zda z hlediska systematického neměl být příslušný výklad začleněn do předchozí kapitoly.

Obecně lze shrnout, že se autor věnuje všem základním otázkám ručení včetně otázek souvisejících (změna v subjektech nebo v obsahu jejich závazků či specifika plynoucí z prohlášení konkurzu na majetek některého ze subjektů).

Kladem práce je hojně využívaná judikatura, avšak postrádám jakékoliv zmínky (ještě lépe komparaci) s jinou právní úpravou zvolenou v závislosti na jazykových znalostech autora. Úroveň práce by též povznesla případná komparace s úpravami ručení dříve platnými na našem území (zejména v obecném zákoníku občanském). Na druhou stranu autor v závěru práce popisuje navrhovanou úpravu ručení v novém občanském zákoníku i novou podobu dnešního ust. § 196a obch.zák. transformovanou do navrhovaného obchodního zákoníku.

3. Práce s prameny

Autor k vypracování práce použil přijatelný počet pramenů (31). Nepočítaje slovenské prameny však nebyla při vypracování diplomové práce využita zahraniční literatura, což souvisí s výše uvedenou absencí srovnání s některou ze zahraničních úprav. O dobré práci s literaturou svědčí velký počet užitých citací (126).

Z hlediska formálního by bylo vhodnější dělit prameny na monografie a časopisecké články a neuvádět seznam judikatury. Jako jeden z citovaných autorů se objevuje F.Faldina (vedle F. Faldyny) – předpokládám, že se jedná o prostý překlep, který se však objevuje na více místech. Z jednotlivostí lze autorovi vytknout na str. 38 formulaci „...dovozují někteří autoři...“, když v této souvislosti cituje pouze jednoho autora (I.Pelikánovou – citace č. 64).

4. Závěrečné zhodnocení

Navzdory uvedeným připomínkám splňuje předložená práce požadavky kladené na diplomovou práci a lze ji proto doporučit k obhajobě. Vzhledem k naprosté absenci zmínek o zahraniční právní úpravě považuji za vhodné, aby autor při ústní obhajobě porovnal a přednesl základní rozdíly české a další právní úpravy, čímž by demonstroval svou schopnost aplikovat své poznatky nabyté při vypracování této práce a svou schopnost práce s cizojazyčnými prameny (a tedy nelze považovat za vhodnou případnou komparaci se slovenskou právní úpravou).

V Praze dne 13.9.2006

JUDr. Daniel Patěk
oponent diplomové práce